

П Р О Т О К О Л

Днес 25.1.1973 г. Художествения съвет при театъра има заседание на което присъствуваха: Ал. Гетман, Конушлиева, Г. Богданова, С. Гьорова, Ю. Вучков, Н. Николаев, Г. Танчев, П. Карлуковски, К. Зидаров, А. Шомова, Кр. Мирски, И. Друмева, К. Червенкова, В. Инджев, М. Бениш, С. Хашъмов, Н. Динев, К. Неделчев, К. Кюркчийски, Ат. Велянов, В. Бахчеванова, Б. Халачев, Ал. Григоров, К. Дженов, В. Минкова, Т. Масалитинова.

МИРСКИ: Категоризацията на ролите да направим само с оглед на самите роли. След излизане на пиесата, художествения съвет да внесе корекции с оглед изпълнението.

Прие се :	Бодрата	Лико	Павел	Колищърков	Титият
	Гарипа	Лаура	Мърцо	Кизов	Начо
	Катерина	Елена	Миладин	Лазарин	

да бъдат ВТОРА категория. Всички останали: Танко, Дорето, Мими, Мишо, Протоколчик, Жената с козата - ТЕТА категория.

РАДАНОВ: Останах доста озадачен след като прочетох пиесата. Искан да разбера какъв е конфликтът в тази пиеса и защо нашите сили трябва да се хвърлят за такава пиеса. Бодрата - секретар на комсомола на строежа - хулиганствуваш младеж, егост. Танко - следва линията на "На всеки километър". Лилияна - Дорето и Мими - защо са не мога да рабера. Гарипа - какъв бригадир е той, измишльотина. Мишо - но това ли у положителния герой. Лико - не мога да разбера какъв човек е. Павел парт. секретар, той пък излязъл отизпавителен дом и станал инженер, много хубаво. Мърцо - стар комунист. Колищърков - разбойник, краде, Кизов - човеконенавистник и т.н. Моля, да не ме разпределяте в нея. ГЕТМАН - Тя е приета от худ. съвета в края на 1970 г. Предложена е от С. Гьорова, която тогава оглавяваше лит. бюро. Репертоарът ни е одобрен от КИК. Знаеше се, че пиесата ще се преработи.

МИНКОВА - Аз се присъединявам към Раданов. Не е за ранга на театъра. Моля да не бъде включена в нея.

ДИНЕВ - Почването на работа е момент много важен, по важен от приемането. Аз съм решително против поставянето ѝ в Наредния театър. Като я чета получавам чувство на унижение. В пиесата има основни неща които не мога да приема. Не виждам защо трябва да я поставяме.

ГЕТМАН - Ние не можем да припяваме изисквания към съвременните бълг. пиеси, каквито сме свикнали да имаме към класиците. Пиеса талантливо написана "Съдии на сами себе си", а непрекъснато има работа върху нея.

нея. С оглед на изпълнението на партийната новела, считам, че тя трябва да се постави и в процеса на работа да я изчистим.

ГЪОРОВА: Аз лично харесвам пиесата. Има полък на жизнена правда. К. Странджев не се е откъснал от своята среда и нише за нея. В нея има истински живи образи и актуални проблеми.

ГЕТМАН: Не е случайно, че партията задължава критиката да открива кжк кълновете в изкуството и ние да ги отглеждаме.

Ю. ВУЧКОВ: Съжалявам, че не съм бил на приемането. За мен К. Странджев е определено талантлив писател. Пиесите му са от живи образи. Колицърковци има и при нас. Той е рядко жизнен, правилно уловен и разобличен образ. Човешките се приплита с интимното, но има места които решително ме смущават. Не мога да приема едно такова партийно събрание и то не ме убеждава и не междавзема средицно място в пиесата. Финала ми се вижда малко нагласен. Как успява да излязат от това тресавище? Но тази трета част, трябва да се подложи на генерална обработка. Павел няма присъствие в тази интрига, не виждам че води борба, без присъствие е.

А. ШОМОВА: Мисля, че има рационално зърно и може да се постави.

ГЕТМАН: Това което се каза, ще се има предвид от ръководството на театъра и отд. "Театър"

МИРСКИ: Този вариант все още не е окончателния. Много неща ще се съкратят, други ще се доникнат. Очаквах, че ще се оцени доброто в нея. И че ни трябва тази тема да застъпим вж нашия репертоар. Доброто в пиесата първо е, че това което е в пиесата аз го видях на живо. При тях точно така протичат партийните събрания. Няма положителни и отрицателни образи. Всеки носи и положително и отрицателното и се облъква в самите герои и тъкмо това е хубаво. Няма момент където да няма безизходност. Убеден съм, че ние ще изведем пиесата на добър край.

ГЕТМАН: По пиесата работата се заночва. Мирски е режисьор от 30 години и аз вярвам в неговата практика, талант, способност и майсторство да работи с недовършени пиеси, че не стъпва на чурук дъска. Вярвам и в Коста Странджев.

- МИРСКИ: Бедрата - Васил Стойчев
- Гарина - Гарина П. Карлуковски
- Мише - Н. Николаев
- Дике - Г. Раданов
- Павел - Ат. Воденичаров

Мърце - Ст. Великов
Колищърков - Р. Ябанджиев
Кизев - Г. Гайтаников
Начо - Н. Динев
Тихият - Сл. Митев
Миладин - П. Василев
Лазарин - Б. Стефанов
Дорето - М. Атанасова
Лаура - С. Атанасова
Катерина - Н. Лекова
Елена - В. Минкова
Жената с коза - К. Баева
Детенцете - Д. Станкова
Мими и Протоколчика - Р. Каназирева

НИКОЛАЕВ: Моля не меслагайте вече в роли на младеж. Аз вече съм на 30 години. Нека за ролята на Мишо вземем студент от ВТИЗ

КАРЛУКОВСКИ: Какво става с дубльорството? Всички режисьори се измъкват. Разпределението е правилно.

ДРУМЕВА: Хубаво е.

ГЪОРОВА: Хубаво. Кисе лички защо не е разпределен?

ДИНЕВ: Нека малко да остана настрана, всяка вечер съм зает. За разпределението нямам спорове.

МИНКОВА: Доказала съм, че съм войник, но моля да се има предвид моето съпротивление. Влизам от нисса в нисса. Ако може др. Мирски да намери друг човек да ме замести, ако не ще остана.

РАДАНОВ: Не зная в историята на театъра да има някой да се откаже от роля. За първият от 25 години казвам това което казах тука. Вие ми налагате като не мислите за моето вътрешно съпротивление. Аз все още смятам, че вместо да изнищем всеки ще извадим очи.

ГЕТМАН Ръководството на театъра носи политическата отговорност. Други нямат бележки от художествена гледна точка.

ХАШЪМОВ: Нямам нищо против;

КАРЛУКОВСКИ: Нямам сигурен тил. К

ХАЛАЧЕВ: Какво да правя като всички които неканих отказаха. Хем некате дубльори, хем отказват.

МИРСКИ: Трябва да защитим ниссата по най-добрия начин. Ако искаме да

включим жени които не са заети толкова значи да не можем да изащитим
Ф. Филинов също не взема дубльори.

БАХЧЕВАНОВА: Също мисля, че могат не са заети. Не съм мислила по този
въпрос;

ВУЧКОВ: Тъй като писателката е сложна да не обременяваме другаря Мирски.

ГЕТМАН: Аз съм на мнение, че на другаря Мирски не можем да прилагаме
механично тези решения. Ако имаме гетова писателката въпросът е друг. Мирски
е съвсем прав. При такива щекотливи въпроси, писателката трябва да бъде
защитена от най-добрия състав.

1973 г.

Ведил протеккола:

София